

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Didaci Covarrvvas A Leyva Toletani Episcopi Segobiensis
... Opera Omnia**

**Covarrubias y Leyva, Diego de
Antverpiae, 1610**

Cap. X. De Ivsto Pretio Annvi Reditvs Redi. Mibilis, Et De Ipso Redimendi
Pacto.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-96570](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-96570)

CAP. X.

DE IPSTO PRETIO ANNI REDITVS REDIMIBILIS, ET DE IPSTO REDIMENDI PACTO.

Num. 2.

Nec locus erit electioni, quam constitutio leg. 2. C. de rescind. vendit. præbet decipienti reipsa, quia ea decisio non est admittenda in contractibus vsurarijs & suspectis.

Accedit Gaspar Roderic. lib. 1. de annuis redditib. quæst. 11. num. 137 34.

Num. 3.

Quod emptio annui redditus redimibilis, frumenti tamen vel olei, aliarum rerum similibus, maxime suspecta sit.

Tradit vltimus Felician. de Solis tract. de Consil. lib. 1. cap. 4. num. 9. 10. & 11. ex natura rei necessarium esse ut pretium quo emitur & venditur ius annui redditus, consistat in pecunia numeratâ, vsque adeo, ut ne id in aliâ re constitui possit, etiam si cõtrahentes à principio speciem pretio assignauerint. Præterea annui redditus constitutionem vitari si contractu perfecto species taxatâ quantitate detur venditori in solutum, vel si emptor simul pretium & rem aliquam dederit. d. cap. 4. numer. 12. & 13. quin & idem Auctor cõtendit census non posse creari ex quantitate & pecunia ante debitâ sed tales esse nullos, siue forum exterius, siue interius spectetur: quod nimirum in constitutione redditus præsentia & numeratio pecuniæ contemporanea ipsi formationi cõtractus requiratur & d. lib. 1. cap. 8. n. 13. 14. & 15. Felician. c. 9. n. 6. & 7. Verior tamè opinio Gasparis Roderici videtur de reddit. lib. 1. q. 13. n. 2. & 3. dum vult pecuniam ex quantumque causâ debitam in pretium emptionis redditum conuerti posse, fraude cessante; subiungens ita iudicatum in Regio Senatu Gallaco. Improbatur autem i. id. & aliquot num. seqq. quædam reddituum constitutiones cum aut suppellex, vel merces, vel nomina litigiosa loco pretij dantur. quæ latius apud eum cû suis distinctionibus lectõr poterit requirere.

Verfic. SED ET ILLVD OPPORTVNE.

Dubium tamen est an is habeat eam legem & conditionem, ut redimi possit.

De hac quæst. vide etiam Leonin. Consil. 52. per tot.

Num. 5.

Verfic. QVINTO.

Tunc sanè præsumendum erit redditum esse redimibilem.

Quæ decisio quoque procedit licet redditus Ecclesiæ esset debitus. probat & sequitur Leonin. d. consil. 52. atque ita ibidem aliquoties iudicatum refertur.

CAP. XIII.

TRADITVR BREVIS INTERPRETATIO
L. IN ITVM C. DE CONTRAH. EMPT.
IN PRINCIP.

Excipiuntur tamen casus quidam quibus cogitur quis vendere iusto pretio: quos tradidit gloss. &c.

Vid. Socin. Reg. 435. incip. vendere rem suam. qui ibid. quinquaginta octo huiusmodi casus recenset, nonnullos præterea referunt D. Gothofr. ad d. l. in initium verb. distrahere. lit. V. Richard. ad l. nec emere 16. C. de iur. deliber. vbi casum prædictarum ad alios actus præter venditionem extendit.

Num. 3.

Verfic. SECVNDVS CASVS.

Iusto pretio à Principe, vel magistratibus definito.

Mynsing. Centur. 5. Obseru. 27. nu. 3. Etiam viliori quam sit illud quo res posset communiter vendi. l. pendentes. 27. §. si quid. ff. de vsufruct. Aufser. ad Capell. Tholos. 4. 447. num. cr. 3. in hoc Bartholi sententiam in l. 1. §. cura carnis. ff. de offic. Præf. vrb. fecutus; quam Couar. supra tom. 2. var. resolut. cap. 3. nu. 5. ita demum admittendâ tradit, vbi non solum adest publica necessitas quoad rem vendibilem, verum etiam quoad pretium ipsum. Sed & hæc rerum necessitate statui potest, ne quis vltra quâ indigeat, emat: ne inde annona carior reddatur, aut eius ingruat penuria. Salicer. in l. 1. C. de Episcop. Aud. ent. Gomez. Var. resolut. tom. 2. cap. 1. n. 51. verfic. ex quo nota biliter subdeducitur. Cura quoque à magistratibus adhibenda est ne merces, prout tradit Auctor, à dominis seu possessoribus abscondantur. Quin & tempore ingruentis caritatis vel famis subditis imperari potest ut frumentum emanet per l. vni. C. vt nemini liceat in empt. specier. lib. 10. Scharad. ad l. nec emere. 16. C. de iur. deliber. nu. 2.

Num. 7.

Quis vendere omnino compellitur proprium agrum, dominiumque favore religionis: cum ea sit necessaria ad constructionem, vel ampliationem alicuius Monasterij.

Et ita iudicatum à Consil. Neapolit. teste Grammat. Decif. 75. cõcordat Socin. Reg. 435. verfic. fallit octavo. & verfic. fallit nono.

Num. 8.

Cogendum fore quempiam rem propriam vendere cum ea ad publicam vtilitatem necessaria fuerit.

Gomez. Var. resolut. tom. 2. cap. 2. num. 51. Eman. Soar. in Theaur. recept. sent. lit. V. nu. 13. vendere & res sol. &c. Et ita pluribus Arrestis Gallia iudicatum, teste Charond. lib. 1. Pandect. Gall. cap. 32. Quod in tantum procedit ut etiam fundi Ecclesiastici & Monasteriorum, Fortificationis, & munitiois causâ à ciuitatibus assumi possint: quemadmodum sententiâ Curia Parisiens. definitum est; alio tamen fundo commo assignato. Papon. lib. 1. tit. 13. Arrest. 9.

Et si ob vtilitatem publicam, priuati cogi possint proprias res tradere, id fieri debet solutâ eis iustâ ipsarum rerum æstimatione.

Plurimis auctoritatibus, reicta opinione Gloss. ab Auctore cit. id probat Valasc. tom. 1. Consult. 22. num. 5. Gomez. d. tom. 2. cap. 2. nu. 51. Molina tom. 3. disputat. 709. nu. 6. An autem qui ex causis supra relatis vendere cogitur, similiter cogi possit ut fidem de pretio habeat? Et non teneri tradit Tyraq. de retrat. Consang. §. 3. gl. 3. num. 1. idem respondit Valasc. tom. 1. consult. 22. num. 6. nisi esset extrema & inuitabilis necessitas.

Verfic. HIS TANDEM EXPLICITIS.

Distinctiones hoc loco à Couarr. traditas referunt & sequuntur Molina tom. 2. disputat. 341. Aluar. Valasc. supra dict. consult. 22. vbi, moribus Lulitaniæ ut quis domum vel fundum ad constructionem vel ampliationem Ecclesiæ vendere cogatur, semper Principem ad eundem tradit, siue de modico, siue de maximopriuati præiudicio agatur; item siue de Ecclesiâ Parochiali quæ populo necessaria sit, siue de aliâ.

Alioqui absque iustâ causâ non posset Princeps, etiam dato iusto pretio, ab inuitis auferre proprietatem rerum dominia.

Ne quidem ex plenitudine potestatis. Valsq. lib. 1. illustr. controuerf. cap. 5. num. 15. & aliquot seqq.

CAP.